

[Føged.]

aktuel interesse, foreslog vi, at man da i det mindste nedsatte statsejendomsskatterne på en sådan måde, at der ikke skete stigninger. En sådan nedsættelse mener vi kunne gennemføres derved, at man satte de 6 promille, der nu gælder for statsejendomsskatterne, ned til 4. På den måde kunne der have været gennemført en lempelse i beskattningen på det område.

Endelig ønskede vi, at spørgsmålet om de skattemæssige nedslag for forældre med børn under uddannelse, som drøftes i forbindelse med uddannelsesfonden, også blev draget ind i forhandlingerne.

Når jeg nævner alle disse ting, er det for at tilkendegive, at vi egentlig ønskede at stemme for udskrivningslovforslaget, hvis vi havde kunnet få blot den mindste indrømmelse. Men der var ligesom lukket af. Der var — som jeg tidligere har sagt — ingen af regeringspartierne, der virkelig ville forhandle. Vi har derfor nu stillet vore egne ændringsforslag. Vi ønsker ikke som det ærede medlem hr. Peter Nielsen at sætte bundgrænserne op. Vi mener, at den bundgrænse på 5 800 kr., som vi har i øjeblikket, er fuldt tilstrækkelig. Vi mener, at befolkningen som helhed beskattningsmæssigt skal være ensartet stillet, og når folk er inde under proportionalbeskattningen, må vi mene, at 5 800 kr. er tilstrækkeligt. Det er jo heller ikke noget chokerende beløb, der bliver tale om at betale i skat for dem, der ligger dernede omkring. Nu har regeringen imidlertid ikke foreslået det, som oppositionen havde foreslået: 18 pct. op til de første 18 000 kr. i skattepligtig indkomst; regeringen har foreslået 24 pct. Vort ændringsforslag går ud på, at de 24 pct. ændres til 22 pct. — atter et udtryk for en vis forhandlingsvilje, men ikke for, at vi har forladt vort tidligere standpunkt. Vi ved godt, at der på den måde vil blive et provenutab, idet denne ændring i forbindelse med vort ønske om, at udskrivningen for indkomstgrupperne mellem 18 000 og 20 000 kr. ændres fra 55 pct. til 50 pct., alt i alt vil medføre et provenutab på rundt regnet 100 mill. kr., hvilket altså vil sige, at der bliver tale om en øget skattelettelse på ca. 100 mill. kr.

Vi har tillige et ændringsforslag vedrørende formueskatten. Vi tiltræder rege-

ringens forslag om, at de 60 000 kr. forhøjes til 90 000 kr. som det beløb af formuen, der er skattefrit. Vi ønsker derudover, at borgere over 67 år ikke skal beskattes allerede fra 90 000 kr., men at beskattningskravet først træder i kraft ved 140 000 kr.

Vi finder, at borgere over 67 år, de såkaldte selvpensionister, bør have lov til at have en sådan opsparring, uden at man derfor tager formueskat. De samme borgere vil komme ind under indkomstbeskattningen lige så vel som andre, såfremt de ligger over bundgrænsen, så vi mener, disse borgere bør være fredede noget mere, end regeringen har givet udtryk for. Vort forslag går altså ud på, at der også på dette område sker en ændring.

Regeringen har foreslået under udvalgsarbejdet, at børnetilskuddene eventuelt udbetales i mindre beløb, når børnetilskudsbeløbet er over 500 kr. Det kan vi tiltræde; vi mener også, det vil være rigtigst, at man på den måde får udbetalingen jævnet ud over året. De ting, der skal komme børnene til gode, køb af tøj og andre ting, kan udmærket tilgodeses selv under den størrelsesorden, som bliver gældende; så det kan vi tiltræde.

Jeg skal som afsluttende bemærkning kun sige, at vi har undret os en lille smule over denne tilbageholdenhed fra regeringens side. I årevis, i det mindste de sidste 2-3 år, har den højtærede statsminister manet til varsomhed, når det gjaldt skattelettelse, og nu kommer så i relation til den tid, vi lever i, en lønforhøjelse, som, for at sammenligne den med vort forslag om skattelettelse, vel andrager alt i alt ca. 1 milliard kr. Se, dengang vort forslag om skattelettelse blev fremsat, da talte man om øget forbrug og øget forbrug i en sådan udstrækning, at man nærmest havde indtryk af, at landet ville stande i våde, hvis man gennemførte vort forslag. Jeg er ikke sikker på, at den forbrugsforøgelse, man talte om, ville være blevet særlig stor, for hvis vore forslag om besparelser var blevet taget til følge, er det ganske givet, at forbruget ikke ville være blevet forøget i den udstrækning, man frygtede. Men den forbrugsforøgelse, vi nu går ind i, kan danne basis for en øget inflation, og hvis den øgede inflation skulle vise sig at blive så slem, at man ikke kan konkurrere på